Lietas Nr. A420351615
Lietas arhīva Nr. A42-01135-16/40

ADMINISTRATĪVĀ RAJONA TIESA
LIEPĀJAS TIESU NAMS

S P R I E D U
LATVIJAS TAUTAS VĀRDĀ

Liepājā 2016.gada 30.martā

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese S.Sērdiene,

piedaloties pieteicējas SIA „BiAGRO Baltika" pārstāvei zvērinātai advokātei /pers. N/,
un atbildētājas – Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes – Lauku atbalsta dienesta pārstāvim /pers. D/,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc SIA „BiAGRO Baltika" pieteikuma par pienākuma uzlikšanu Lauku atbalsta dienestam izdot pieteicējai labvēlīgu administratīvo aktu par atbalsta piešķiršanu apdrošināšanas polises iegādes izdevumu segšanai par 2014.gadu.

Aprakstošā daļa

[1] Lauku atbalsta dienesta (turpmāk – Dienests) Dienvidkurzemes reģionālās lauksaimniecības pārvaldē (turpmāk – Pārvalde) 2015.gada 22.jūlijā saņemts pieteicējas SIA „BiAGRO Baltika" iesniegums „Iesniegums atbalsta saņemšanai apdrošināšanas polises iegādes izdevumu segšanai par 2014.gadu" (turpmāk – atbalsta iesniegums).

Izskatot pieteicējas atbalsta iesniegumu, 2015.gada 14.septembrī Dienesta Pārvalde pieņēma lēmumu Nr.02.6-11/15/1822 „Par atteikumu piešķirt valsts atbalstu" (turpmāk – sākotnējais lēmums), ar kuru to noraidīja, atzīstot, ka pieteicējas statuss saskaņā ar Ministru kabineta 2013.gada 17.decembra noteikumu Nr.1524 „Noteikumi par valsts atbalstu lauksaimniecībai" (turpmāk – Noteikumi Nr.1524) 7.1.1.apakšpunktu atbilst grūtībās nonākuša uzņēmuma statusam.

Ar Dienesta direktores p.i. 2015.gada 29.oktobra lēmumu Nr.10.9.1-15/15/1061?B/1043 „Par iesniegumu izskatīšanu" (turpmāk – Lēmums) sākotnējais lēmums atstāts negrozīts. Lēmumā Dienesta direktores p.i. atzinusi, ka Pārvalde ir pareizi izvērtējusi lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus, un izdarījusi pamatotus secinājumus. Līdz ar to sākotnējais lēmums ir normatīvajiem aktiem atbilstošs un pamatots.

Lēmums pamatots ar turpmāk norādītajiem argumentiem.

Noteikumu Nr.1524 7.1.1.apakšpunktā noteiktais nozīmē, ka SIA kopējie zaudējumi nedrīkst pārsniegt 50 procentus no pamatkapitāla un akciju vai daļu emisijas uzcenojuma kopsummas saskaņā ar pēdējo pieejamo finanšu pārskatu. Saskaņā ar Uzņēmumu datu bāzes Lursoft informāciju, pieteicējas iesniegto gada pārskatu par 2014.gadu pieteicējai 2014.gadā iepriekšējā perioda uzkrātā peļņa vai zaudējumi ir -283 422 *euro* un pārskata gada nesadalītā peļņa vai zaudējumi ir -53 047 *euro*, kopējās rezerves ir 255 224 *euro*, bet parakstītais kapitāls ir 84 092 *euro*. Tādējādi pieteicēja atbilst grūtībās nonākušā saimnieciskās darbības veicēja statusam (- 283 422 + (- 53 047) + 255 224) > 84 092 : 2). Ievērojot norādīto, pieteicējas zaudējumu īpatsvars pārsniedz 50 procentus, tāpēc saskaņā ar Noteikumu Nr.1524 7.1.1.apakšpunktu pieteicēja atbilst grūtībās nonākuša uzņēmuma statusam un nevar saņemt atbalstu.

Dienesta direktores p.i. Lēmumā arī atzinusi, ka pieteicējas norādītie argumenti, ka tai nav finansiālu risku, kas novestu uzņēmējdarbību grūtībās; ka pieteicējas zaudējumi katru gadu tiek plānoti apzināti, un mātes uzņēmums, kas ir Vācijas rezidents, veic investīcijas Latvijas meitas uzņēmumā; ka pieteicējas mātes uzņēmums Cafea Gmbh jau no 2010.gada veic šīs plānotās investīcijas meitas uzņēmumā, jo paralēli graudkopībai no 2010.gada ir sākta cigoriņu sakņu audzēšana, nav vērtējami kā attaisnojoši iemesli Noteikumu Nr.1524 7.1.1.apakšpunkta neievērošanai.

[2] Pieteicēja iesniegusi tiesā pieteikumu, lūdzot atcelt Lēmumu.

Pieteicēja nepiekrīt Dienesta secinājumam, ka pieteicēja ir grūtībās nonācis atbalsta pretendents. Pieteicējai valsts atbalsts tiek atteikts kā grūtībās nonākušam uzņēmumam, lai gan uzņēmums paplašina savu darbību, paralēli graudkopībai attīstot jaunu, inovatīvu kultūru – cigoriņu audzēšana. Tiek piesaistīti lieli investīciju līdzekļi no mātes uzņēmuma Vācijā.

Nolemjot iegādāties apdrošināšanas polises, ar kurām pieteicēja kā lauksaimniecības uzņēmums apdrošināja sējumus, pieteicēja Noteikumu Nr.1524 7.1.1.apakšpunktu saprata tā, ka tajā ir skaidrots, ka minētajā normā norādītās prasības iestājas tad, ja, uzkrātos zaudējumus atskaitot no rezervēm (un visām pārējām pozīcijām, kuras pieņemts uzskatīt par daļu no sabiedrības pašu kapitāla), rodas negatīvs rezultāts.

Pašu kapitāla sastāvs bilancē pēc grāmatvedības standartiem ietver gan pamatkapitālu, gan rezerves, gan uzkrāto peļņu vai zaudējumus. Tas veido bilances pasīvā daļu, kas saucas pašu kapitāls. Pieteicējai kopš uzņēmuma reģistrācijas nekad nav bijis negatīvs pašu kapitāls.

Pieteicēja nepiekrīt tam, ka netiek izvērtēts uzņēmuma faktiskais stāvoklis, kā rezultātā uzņēmums, kurš Latvijā piesaista ārvalstu investīcijas un uzsāk jaunus inovatīvus projektus, tiek klasificēts kā grūtībās nonācis.

2014.gada pārskatā, ko analizē, lai iegūtu izpratni par uzņēmuma finansiālo stāvokli, ir sniegta informācija par ilgtermiņa kreditoru sastāvā esošo aizņēmumu no mātes uzņēmuma Vācijā CAFEA GmbH kopsummā par 529 946 *euro,* ko mātes uzņēmuma valde var novirzīt rezervēs pašu kapitāla sastāvā pašu kapitāla saglabāšanai. Šī summa 6,3 reizes pārsniedz reģistrēto pamatkapitālu.

[3] Ar Administratīvās rajona tiesas tiesneses 2015.gada 17.decembra lēmumu ierosināta administratīvā lieta par pienākuma uzlikšanu Dienestam izdot pieteicējai labvēlīgu administratīvo aktu par atbalsta piešķiršanu apdrošināšanas polišu iegādes izdevumu segšanai 2014.gadā.

[4] Atbildētājas pusē pieaicinātā iestāde – Dienests – tiesā iesniegtajā rakstveida paskaidrojumā pieteikumu neatzīst, norādot turpmāko.

No Noteikumu Nr.1524 7.1.1.apakšpunktā noteiktā secināms, ka, ja kopējie zaudējumi pārsniedz 50 procentus no pamatkapitāla un akciju vai daļu emisijas uzcenojuma kopsummas saskaņā ar pēdējo pieejamo finanšu pārskatu, atbalsta pretendents uz atbalstu nevar pretendēt.

Lai noteiktu, vai atbalsta pretendentam tiek piemērots grūtībās nonākuša uzņēmuma statuss, Dienests pārbauda, vai uzņēmumam pēdējā finanšu gada pārskatā ir veidojušies zaudējumi (t.i., iepriekšējo periodu uzkrātās peļņas vai zaudējumu, pēdējā pārskata perioda peļņas vai zaudējumu un kopējo rezervju kopsumma ir negatīva) un izpildās šāds kritērijs: kopējie zaudējumi (t.i., iepriekšējo periodu uzkrātās peļņas vai zaudējumu, pēdējā pārskata perioda peļņas vai zaudējumu un kopējo rezervju kopsumma) pārsniedz 50% no pamatkapitāla un akciju vai daļu emisijas uzcenojuma kopsummas saskaņā ar pēdējo pieejamo finanšu pārskatu.

Ja zaudējumu summa, ko atskaita no rezervēm, ir lielāka par pusi no parakstītā kapitāla un kapitāldaļu uzcenojuma summas, tas nozīmē, ka atbalsta pretendents klasificējas grūtībās nonākuša uzņēmuma statusam. Lēmumā ir norādīts atbilstošs aprēķins (iepriekšējo periodu uzkrātā peļņa vai zaudējumi + pārskata gada nesadalītā peļņa vai zaudējumi + kopējās rezerves > puse no pamatkapitāla) (-283422 + (-53047) + 255224) > 84092 / 2).

Kopējo zaudējumu īpatsvaru iespējams noteikt arī pēc Finanšu ministrijas Vadlīnijās grūtībās nonākušu uzņēmumu noteikšanai (turpmāk – Vadlīnijas) ietvertās formulas $X\% = PZ_1 + PZ_O + R / PK$ (X% ? kopējais zaudējumu īpatsvars; PZ_1 − iepriekšējo periodu uzkrātā peļņa vai zaudējumi saskaņā ar pēdējo pieejamo finanšu pārskatu; PZ_O – pēdējā pārskata perioda peļņa vai zaudējumi saskaņā ar pēdējo pieejamo finanšu pārskatu; R – rezerves saskaņā ar pēdējo pieejamo finanšu pārskatu; PK – pamatkapitāls (daļu kapitāls vai akciju un akciju emisijas uzcenojuma kopsumma) saskaņā ar pēdējo pieejamo finanšu pārskatu).

Rezerves, kā arī „visas pārējās pozīcijas, kuras pieņemts uzskatīt par daļu no sabiedrības pašu kapitāla" tiek ņemtas vērā, nosakot, vai atbalsta pretendents atbilst grūtībās nonākuša uzņēmuma statusam Noteikumu Nr.1524 7.1.1.apakšpunkta izpratnē. Jēdzienā „un visas pārējās pozīcijas, kuras pieņemts uzskatīt par daļu no sabiedrības pašu kapitāla" ietilpst: finanšu instrumentu pārvērtēšanas rezerve; ilgtermiņa ieguldījumu pārvērtēšanas rezerve; rezerves (likumā noteiktās rezerves, rezerves pašu akcijām vai daļām, sabiedrības statūtos noteiktās rezerves, pārējās rezerves). Savukārt parakstītais kapitāls un kapitāldaļu uzcenojums jēdzienā „un visas pārējās pozīcijas, kuras pieņemts uzskatīt par daļu no sabiedrības pašu kapitāla" neietilpst.

Piemērojot gan Lēmumā, gan Vadlīnijās norādīto aprēķinu, pieteicēja atbilst grūtībās nonākuša uzņēmuma statusam Noteikumu Nr.1524 7.1.1.apakšpunkta izpratnē.

Dienests Lēmumā nav norādījis, ka pieteicējai būtu bijis negatīvs pašu kapitāls, bet gan norādījis aprēķina formulu, saskaņā ar kuru rodas negatīvs rezultāts, kas pārsniedz pusi no parakstītā kapitāla. Ņemot vērā minēto, Dienests pamatoti secināja, ka pieteicēja saskaņā ar Noteikumu Nr.1524 7.1.1.apakšpunktu atbilst grūtībās nonākuša uzņēmuma statusam un uz atbalstu nevar pretendēt.

Turklāt, ja arī uzņēmums paplašina savu darbību, paralēli graudkopībai attīstot jaunu inovatīvu kultūru, kā arī tiek piesaistīti lieli investīciju līdzekļi no mātes uzņēmuma, tas nemaina tā atbilstības Noteikumu Nr.1524 7.1.1.apakšpunkta prasībām nepieciešamību, pretendējot uz valsts atbalsta saņemšanu.

Pieteicēja norāda, ka mātes uzņēmuma valde var novirzīt rezervēs pašu kapitāla sastāvā kapitāla saglabāšanai 52 9946 *euro*, tomēr saskaņā ar pieteicējas uzņēmuma gada pārskatu par 2014.gadu minētā naudas summa norādīta Bilances pasīva postenī 4.Citi aizņēmumi. Saskaņā ar Gada pārskatu un konsolidēto gada pārskatu likuma 1.pielikumu Bilances shēma, postenis 4.Citi aizņēmumi ietilpst sadaļā Ilgtermiņa kreditori. Līdz ar to postenī 4.Citi aizņēmumi norādīto summu nevar uzskatīt par rezervēm vai kādu no pārējām pozīcijām, kuras pieņemts uzskatīt par daļu no sabiedrības pašu kapitāla. Mātes uzņēmuma aizdotie finanšu līdzekļi nav tikuši kapitalizēti.

[5] Pieteicēja tiesā iesniegtajā atsauksmē uz Dienesta paskaidrojumu norādījusi, ka pieteikums ir pamatots. Ņemot vērā Gada pārskata likumā un Gada pārskatu un konsolidēto gada pārskatu likumā noteikto pašu kapitāla sastāvu, pieteicējas gadījumā rezultāts ir pozitīvs skaitlis. Līdz ar to Dienests attiecībā uz pieteicēju saskaņā ar Noteikumiem Nr.1524 ir nepamatoti piemērojis statusu – grūtībās nonācis uzņēmums. Dienests nepamatoti atsaucies uz Vadlīnijām, jo Noteikumu Nr.7.1.1.punkts paredz konkrētu aprēķinu kārtību, lai uzņēmumam piemērotu grūtībās nonākuša uzņēmuma statusu. Pieteicēja jau iesniegumā Dienestam norādījusi, ka tai nav finansiālu risku, kas novestu uzņēmumu grūtībās; pieteicējas budžets katru gadu tiek plānots; plānoti ir arī zaudējumi; pieteicējai uz 2014.gada beigām nav nekādu laikā nesegtu īstermiņa vai ilgtermiņa saistību. Iesniegumā Dienestam pieteicēja norādīja arī uz investīcijām, ko veic mātes uzņēmums, un jauno kultūru – cigoriņu audzēšanu, kas tiek attīstīta paralēli graudkopībai. Uzņēmuma vadība nopietni domā, kā mazināt riskus uzņēmējdarbībā – t.i., veic savu aktīvu, ēku, tehnikas un nepabeigtās ražošanas (sējumu) apdrošināšanu. 2014.gadā tika pasūtītas uzņēmuma īpašumā un nomā esošo zemju analīzes, kas nākotnē samazinās noteiktu izmaksu posteņus. Minēto informāciju pieteicēja sniedza kā papildu informāciju, vēloties akcentēt, ka formāla pieeja bilances analīzei var nodarīt lielu ļaunumu uzņēmējdarbībai. Iesniegumā Dienesta direktorei pieteicēja arī norādījusi, ka, tikai saņemot sākotnējo lēmumu, pieteicēja sapratusi, ka Dienesta darbinieki Noteikumu Nr.1524 7.1.1.apakšpunktu interpretē citādi, nekā pieteicēja. Iesniegumā Dienestam pieteicēja arī pamatoja, ka sagatavojot 2014.gada finanšu pārskatu pieteicējai nav finansiālu problēmu, lai palielinātu rezerves pašu kapitālā, jo no bilances sadaļas – ilgtermiņa kreditori var novirzīt nepieciešamos līdzekļus, sedzot uzņēmuma tekošā finanšu gada zaudējumus, īpašnieku ilgtermiņa aizdevums uz 2015.gada 1.janvāri bilancē sastādīja 529 946 *euro*, kas redzams gada pārskatā. 2014.gadā, lai izpildītu Dienesta prasības saskaņā ar Vadlīnijām un pieteicējai neatteiktu valsts atbalstu, no bilancē uzskaitītā īpašnieka aizdevuma rezervēs zaudējumu segšanai būtu jānovirza 39 199 *euro*, kas nepārsniedz pat 8% no īpašnieka ilgtermiņa aizņēmuma uz bilances datumu. Ar minēto pieteicēja norāda, ka, ja pieteicēja Noteikumu Nr.584 7.1.1.apakšpunktu būtu izpratusi tāpat kā Dienests, tad nepastāvētu nekādu finansiālu šķēršļu uzņēmumam sagatavot gada pārskatu un īpašniekiem akceptēt nepieciešamo ilgtermiņa aizņēmuma daļu novirzīt rezervēs zaudējumu segšanai. Uzņēmuma kapacitāte rezervju palielināšanai uz 2014.gada bilances datumu bija pat vairākkārt lielāka.

[6] Tiesas sēdē pieteicējas pārstāve pieteikumā ietverto prasījumu uzturēja, balstoties uz pieteikumā norādītajiem argumentiem un apsvērumiem. Papildus iesniedza rakstveida paskaidrojumu.

Atbildētājas pārstāvis pieteikumā ietverto prasījumu neatzina, pamatojoties uz Lēmumā un Dienesta rakstveida paskaidrojumā norādīto argumentāciju.

Papildus paskaidroja, ka Vadlīnijas Dienests sev neuzskata par juridiski saistošām. Tās Dienestam ir bijušas tikai papildu interpretācijas līdzeklis. Vadlīnijas tikai apstiprina Dienesta viedokli.

Motīvu daļa

[7] Administratīvā lieta ir ierosināta par pienākuma uzlikšanu Dienestam izdot pieteicējai labvēlīgu administratīvo aktu – par atbalsta piešķiršanu apdrošināšanas polišu iegādes izdevumu segšanai 2014.gadā.

Lai uzdotu iestādei izdot administratīvo aktu, tiesai ir jāpārbauda, vai tiesību normas piešķir personai tiesības no attiecīgā publisko tiesību subjekta prasīt to labumu, kuru persona ietvērusi savā prasījumā par labvēlīga administratīvā akta izdošanu. Ja piemērojamā tiesību norma nosaka noteiktus tiesiskus un faktiskus apstākļus attiecīga labuma saņemšanai, tiesai jāpārbauda, vai konkrētajā gadījumā attiecīgie apstākļi ir iestājušies, proti, jāpārbauda, vai pastāv labvēlīga administratīvā akta izdošanas priekšnoteikumi (*sk., piemēram, Augstākās tiesas 2007.gada 12.aprīļa sprieduma lietā Nr.SKA-118/2007 10.punktu*). Pamats izdot personai labvēlīgu administratīvo aktu ir tad, ja pastāv visi tā izdošanas priekšnoteikumi (*sk. Augstākās tiesas 2007.gada 14.marta sprieduma lietā Nr.SKA-84/2007 9.1.punktu*). Ja tiesa norāda uz kādu obligātu apstākli, kuram būtu jābūt, bet kurš konkrētajā gadījumā nav iestājies, tiesa var noraidīt prasījumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, arī neanalizējot, vai ir iestājušies pārējie tiesību normā minētie apstākļi (*sal. sk. Augstākās tiesas 2007.gada 12.aprīļa sprieduma lietā Nr.SKA-118/2007 10.punktu*).

Tādēļ tiesai jānoskaidro, vai konkrētajā gadījumā pastāv priekšnoteikumi pieteicējai labvēlīga administratīvā akta izdošanai.

[8] Noklausoties procesa dalībnieku sniegtos paskaidrojumus un izvērtējot tos kopā ar lietas materiāliem, tiesa secina, ka pieteikums par labvēlīga administratīvā akta izdošanu ir noraidāms.

[9] Lauksaimniecības un lauku attīstības politikas īstenošanu, uzraudzību un novērtēšanu, lai sekmētu šīs politikas ilglaicīgu attīstību, nosaka Lauksaimniecības un lauku attīstības likums.

Lauksaimniecības un lauku attīstības likuma 5.panta pirmā daļa noteic, ka valsts un Eiropas Savienības atbalsts tiek piešķirts, lai sekmētu lauksaimniecības, lauku un zivsaimniecības attīstību, kā arī paaugstinātu lauku teritorijas iedzīvotāju dzīves līmeni un radītu Latvijas un pārējo Eiropas Savienības dalībvalstu lauksaimniecības produktu ražotājiem līdzvērtīgus konkurences priekšnoteikumus.

Atbilstoši minētā panta $3.^1$ un ceturtajai daļai Ministru kabinets nosaka valsts atbalsta pasākumus lauksaimniecības un meža nozares attīstībai, valsts atbalsta apmēru un piešķiršanas kritērijus, kā arī, kārtību, kādā tiek piešķirts valsts un Eiropas Savienības atbalsts lauksaimniecībai, un kārtību, kādā tiek piešķirts valsts un Eiropas Savienības atbalsts lauku un zivsaimniecības attīstībai.

Pamatojoties uz Lauksaimniecības un lauku attīstības likuma 5.panta $3.^1$ un ceturto daļu izdoti Noteikumi Nr.1524, kuri nosaka pasākumus valsts atbalstam lauksaimniecībai un lauku attīstībai (turpmāk – atbalsts), atbalsta apmēru, kā arī tā piešķiršanas kārtību un kritērijus.

Noteikumu Nr.1524 2. punkts (*redakcijā, kas spēkā līdz 2015.gada 25.februārim*) 2014.gadā paredzēja citstarp atbalstu apdrošināšanas polišu iegādes izdevumu segšanai 1 368 205 *euro* apmērā. Saskaņā ar Noteikumu Nr.1524 226.punktu šī atbalsta mērķis ir, sedzot apdrošināšanas polises iegādes izdevumus par kultūraugu un produktīvo lauksaimniecības dzīvnieku apdrošināšanu, veicināt lauksaimnieku iesaistīšanos lauksaimniecības nozaru riska mazināšanā.

Noteikumu Nr.1524 3.punktā noteikts, ka uz šī atbalsta saņemšanu var pretendēt fiziska vai juridiska persona.

Tādējādi personai ir tiesības saņemt atbalstu apdrošināšanas polišu iegādes izdevumu segšanai 2014.gadā Noteikumos Nr.1524 paredzētajā kārtībā.

[10] Saskaņā ar Noteikumu Nr.1524 7.1.apakšpunktu, atbalstu nepiešķir grūtībās nonākušam atbalsta pretendentam.

Lai atbalsta pretendentu atzītu par nonākušu grūtībās, atbilstoši Noteikumu Nr.1524 7.1.1.apakšpunkta regulējumam Dienestam ir jākonstatē, ka kapitālsabiedrībai – akciju sabiedrībai vai sabiedrībai ar ierobežotu atbildību (izņemot mazos un vidējos uzņēmumus, kas ir pastāvējuši mazāk nekā trīs gadus) – uzkrāto zaudējumu dēļ ir zudusi vairāk nekā puse no tās parakstītā kapitāla, ja, uzkrātos zaudējumus atskaitot no rezervēm (un visām pārējām pozīcijām, kuras pieņemts uzskatīt par daļu no sabiedrības pašu kapitāla), rodas negatīvs rezultāts, kas pārsniedz pusi no parakstītā kapitāla, un kapitāls attiecīgajā gadījumā ietver kapitāldaļu uzcenojumu.

Ministru kabineta 2014.gada 9.decembra Noteikumu Nr.749 „Grozījumi Ministru kabineta 2013.gada 17.decembra noteikumos Nr.1524 „Noteikumi par valsts atbalstu lauksaimniecībai”” anotācijā norādīts, ka Noteikumu Nr. 1524 7.1.1.apakšpunkts konkrētā redakcijā izteikts atbilstoši definīcijai, kas iekļauta Eiropas Komisijas paziņojuma „Pamatnostādnes par valsts atbalstu grūtībās nonākušu nefinanšu uzņēmumu glābšanai un pārstrukturēšanai”. Minētā paziņojuma 20. punkta „a” apakšpunkts noteic, ka uzņēmumu uzskata par nonākušu grūtībās, ja pastāv vismaz viena no šādām situācijām: attiecībā uz kapitālsabiedrībām – ja uzkrāto zaudējumu dēļ ir zaudēta vairāk nekā puse no to parakstītā kapitāla. Tā tas ir gadījumā, ja, uzkrātos zaudējumus atskaitot no rezervēm (un visām pārējām pozīcijām, kuras vispārpieņemts uzskatīt par daļu no sabiedrības pašu kapitāla), rodas negatīvs rezultāts, kas pārsniedz pusi no parakstītā kapitāla.

Tātad Noteikumu Nr.1524 7.1.1.apakšpunkts ir identisks Eiropas Komisijas paziņojuma „Pamatnostādnes par valsts atbalstu grūtībās nonākušu nefinanšu uzņēmumu glābšanai un pārstrukturēšanai” 20.punktā lietotajai definīcijai.

Līdz ar to, lemjot par atbalsta piešķiršanu pieteicējai, ir jāvērtē citstarp pieteicējas atbilstība šim kritērijam, kā to darījis Dienests.

[11] Lietā nav strīda par to, ka, lemjot par atbalsta piešķiršanu pieteicējai, ir piemērojami Noteikumi Nr.1524. Lietā nav strīda arī par to, ka saskaņā ar Noteikumu Nr.1524 7.1.apakšpunktu kā viens no kritērijiem atbalsta piešķiršanai Dienestam ir jāvērtē tas, vai atbalsta pretendents nav grūtībās nonācis atbalsta pretendents.

Dienests ir atzinis, ka pieteicējas statuss atbilst grūtībās nonākuša uzņēmuma statusam, kas saskaņā ar Noteikumu Nr.1524 7.1.apakšpunktu ir šķērslis tam, lai uzņēmums varētu pretendēt uz atbalsta piešķiršanu.

Tā kā pieteicēja uzskata, ka, piemērojot Noteikumu Nr.1524 7.1.1.apakšpunktā paredzētos nosacījumus grūtībās nonākuša uzņēmuma statusa noteikšanai, Dienests ir nonācis pie kļūdaina secinājuma, tiesa atzīst, ka lietā ir strīds par Noteikumu Nr.1524 7.1.1.apakšpunkta interpretāciju.

[12] Pieteicēja uzskata, ka, izmantojot Noteikumu Nr.1524 7.1.1.apakšpunktā ietverto formulu, ar kuru, lai aprēķinātu, vai uzkrāto zaudējumu dēļ ir zudusi vairāk nekā puse no parakstītā kapitāla, uzkrātos zaudējumus jāatskaita no rezervēm (un visām pārējām pozīcijām, kuras ir pieņemts uzskatīt par daļu no sabiedrības pašu kapitāla), rezervēm ir jāpieskaita arī pieteicējas pamatkapitāls. Proti, pieteicēja uzskata, ka jēdzienā „visām pārējām pozīcijām, kuras ir pieņemts uzskatīt par daļu no sabiedrības pašu kapitāla” ietilpst pamatkapitāls.

Savukārt Dienests uzskata, ka jēdzienā „visām pārējām pozīcijām, kuras ir pieņemts uzskatīt par daļu no sabiedrības pašu kapitāla” pamatkapitāls neietilpst.

Izvērtējot Dienesta argumentus, tiesa tos atzīst par pamatotiem turpmāk norādīto apsvērumu dēļ.

[12.1] Secinājumu, ka pieteicēja ir grūtībās nonācis atbalsta pretendents, Dienests izdarījis, uzkrātos zaudējumus pretnostatot pusei no parakstītā kapitāla, kā to paredz Noteikumu Nr.1524 7.1.1.apakšpunkts. Tas, kā skaidrots minētajā normā, tiek darīts tādējādi, ka no rezervēm (un visām pārējām

pozīcijām, kuras ir pieņemts uzskatīt par daļu no sabiedrības pašu kapitāla) tiek atņemti uzkrātie zaudējumi.

Tā kā šis rezultāts pēc tam tiek salīdzināts ar parakstīto kapitālu, tiesa nevar piekrist pieteicējai, ka, piemērojot Noteikumu Nr.1524 7.1.1.apakšpunktu, rezervēm būtu jāpieskaita parakstītais kapitāls (pamatkapitāls) un tad jāatņem zaudējumi. Ja tiek pretnostatītas divas pozīcijas, tad, tiesas ieskatā, nebūtu loģiski, ka abās pozīcijās tiek ietverts viens un tas pats rādītājs. Ja zaudējumi tiek atņemti tai skaitā no parakstītā kapitāla, tad nebūtu loģiski iegūto rezultātu pēc tam salīdzināt ar to pašu pozīciju, proti, parakstīto kapitālu.

Līdz ar to tiesa piekrīt Dienestam, ka Noteikumu Nr.1524 7.1.1.apakšpunkta izpratnē jēdziena ,,visām pārējām pozīcijām, kuras ir pieņemts uzskatīt par daļu no sabiedrības pašu kapitāla" tvērumā pamatkapitāls (parakstītais kapitāls) neietilpst.

Tiesa piekrīt, ka grāmatvedībā ar pašu kapitālu vispārīgi tiek saprasts arī pamatkapitāls, taču Noteikumu Nr.1524 7.1.1.apakšpunkta piemērošanas ietvaros ir jāvērtē, vai kopējie zaudējumi pārsniedz pusi no pamatkapitāla. Tādēļ rezerves nebūtu pamatoti palielināt uz pamatkapitāla rēķina.

Līdz ar to rezerves (255224 + (-53047)) – uzkrātie zaudējumi (-283422) = negatīvs rezultāts (-81245), kas pārsniedz pusi no parakstītā kapitāla (84092/2).

[12.2] Pieteicēja uzskata, ka Dienestam bija jāvērtē uzņēmuma faktiskais stāvoklis.

Atbilstoši Gada pārskatu likuma 4.panta trešajā daļā noteiktajam gada pārskatam ir jāsniedz patiess un skaidrs priekšstats par sabiedrības līdzekļiem, saistībām, finansiālo stāvokli, peļņu vai zaudējumiem un naudas plūsmu. Tādēļ tiesai nav pamata uzskatīt, ka, veicot pieteicējas atbilstības izvērtējumu saskaņā ar Noteikumu Nr. 1524 7.1.1.apakšpunktu, Dienests, vadoties no gada pārskatā iekļautās informācijas, būtu rīkojies neatbilstoši un secinājums, kas izriet no gada pārskatā iekļautajiem datiem, būtu kļūdains.

Turklāt, ņemot vērā Administratīvā procesa likumā nostiprināto tiesiskuma principu, tiesa atzīst, ka Dienestam, lemjot par atbalsta piešķiršanu pieteicējai, bija jāievēro tieši Noteikumos Nr.1524 paredzētā atbalsta piešķiršanas kārtība.

Noteikumu Nr.1524 230.punktā, kas iekļauts Noteikumu Nr.1524 7.nodaļā ,,Atbalsts apdrošināšanas polišu iegādes izdevumu segšanai" uzskaitīti dokumenti, kādi atbalsta pretendentam jāiesniedz, lai saņemtu konkrēto atbalstu; Noteikumu Nr.1524 1.nodaļā ,,Vispārīgie jautājumi" 4.punktā vispārīgi noteikts, ka šo noteikumu 7.nodaļā minēto iesniegumu un tam pievienotos dokumentus, kā arī pārskatus un sarakstus pretendents iesniedz papīra dokumenta formā (pievienojot vai nosūtot elektronisko versiju) vai elektroniska dokumenta veidā atbilstoši normatīvajiem aktiem par elektronisko dokumentu noformēšanu; Noteikumu Nr.1524 232.punkts paredz, ka Dienests neveic pārbaudi saimniecībā.

Tādējādi no minētajām tiesību normām kopsakarā secināms, ka Dienestam lēmums par atbalsta piešķiršanu apdrošināšanas polišu iegādes izdevumu segšanai ir jāpieņem, vadoties tikai no atbalsta iesnieguma un tam pievienoto dokumentu izvērtējuma.

Līdz ar to, ja Dienests pēc atbalsta pretendenta iesniegtā gada pārskata secina, ka atbilstoši Noteikumu Nr.1524 7.1.1.apakšpunktam pretendents ir uzskatāms par grūtībās nonākušu, Dienestam nav pienākuma veikt papildu pārbaudes vai padziļināti analizēt attiecīgā atbalsta pretendenta finansiālo stāvokli, lai, iespējams, nonāktu pie savādāka secinājuma.

[13] Ņemot vērā visu šajā spriedumā minēto, tiesa secina, ka Dienests pamatoti pieteicēju atzinis par grūtībās nonākušu atbalsta pretendentu Noteikumu Nr.1524 izpratnē.

Līdz ar to, ņemot vērā Noteikumu Nr.1524 7.1.apakšpunktā noteikto, ka atbalstu nepiešķir grūtībās nonākušam atbalsta pretendentam Noteikumu Nr.1524 izpratnē, tiesai nav pamata uzdot Dienestam izdot pieteicējai labvēlīgu administratīvo aktu par atbalsta piešķiršanu apdrošināšanas polišu iegādes izdevumu segšanai 2014.gadā.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.?251.pantu, 289.?291.pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda:

noraidīt SIA ,,BiAGRO Baltika" pieteikumu par pienākuma uzlikšanu Lauku atbalsta dienestam izdot labvēlīgu administratīvo aktu par atbalsta piešķiršanu SIA ,,BiAGRO Baltika" apdrošināšanas polises iegādes izdevumu segšanai par 2014.gadu.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā viena mēneša laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Liepājas tiesu namā.

Tiesnese S.Sērdiene